

Arrest

nr. 350 317 van 14 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
Wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. C. VANHALST
Osseghemstraat 275/4
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door haar ouders X en X, op 19 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, in aanwezigheid van haar moeder en haar advocaat J. VANHALST. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en op [...] 2015 te zijn geboren.

Zij heeft in augustus 2019 haar land van herkomst, Georgië, verlaten samen met haar ouders en minderjarige broer.

Op 27 februari 2020 dienen haar ouders een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 maart 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijk ongegrondheid van hun verzoek en wordt internationale bescherming geweigerd. Bij arresten nr. X en nr. X van 14 oktober 2021 wordt hun beroep tegen deze beslissing verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.2. Op 30 juni 2023 dienen haar ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 15 september 2023 verklaart de commissaris-generaal dit volgend verzoek niet ontvankelijk. Bij arrest nr. 308 037 van 10 juni 2024 wordt hun beroep tegen deze beslissing verworpen door de Raad.

1.3. Op 25 juni 2024 dient haar broer, als begeleide minderjarige, in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 november 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek in toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Bij arrest nr. X van 9 april 2025 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen door de Raad.

1.4. Op 17 juni 2025 dient verzoekster, als begeleide minderjarige, in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 februari 2026 worden zowel verzoekster als haar moeder op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord, bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

Op 5 maart 2026 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek in toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen heb jij de Georgische nationaliteit, ben je van Georgische origine en ben je christen-orthodox. Je bent geboren op [...] 2015 in Tbilisi en bent dus nog minderjarig. In augustus 2019 verliet je Georgië samen met je ouders, genaamd D.Z. (O.V. [...], CG [...]) en K.A. (O.V. [...], CG [...]) en je minderjarige broer A.Z. (O.V. [...], CG [...]). Jullie gingen naar Frankrijk, waar jouw ouders een verzoek om internationale bescherming indienden. Nadat zij een negatieve beslissing kregen, kwamen zij naar België op 25 februari 2020.

Op 27 februari 2020 dienden jouw ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw ouders verklaarden dat ze Georgië hadden verlaten omdat jouw mama was bedreigd door de moordenaar van jouw overgrootvader langs vaderszijde. De verzoeken van jouw ouders werden op 31 maart 2021 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) kennelijk ongegrond verklaard. Jouw ouders gingen hiertegen in beroep, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp het beroep op 14 oktober 2021. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Jouw ouders dienden op 30 juni 2023 een tweede verzoek in. Hierbij verwezen ze naar de problemen die ze aanhaalden in het kader van hun vorige verzoek. Verder vertelden ze dat de algemene situatie in Georgië slechter is geworden doordat de Georgische Droom aan de macht is en er meer criminele feiten gebeuren. Tot slot vertelde jouw mama dat ze sympathisant en actief lid was van de Nationale Beweging. Volgens haar werden alle leden van de Nationale Beweging onder druk gezet. Het CGVS nam op 15 september 2023 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing voor deze verzoeken. Jouw ouders tekenden beroep aan, maar de RvV verwierp het beroep op 10 juni 2024.

Op 25 juni 2024 diende jouw minderjarige broer A.Z. in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Hij vertelde dat hij liever in België wilde blijven en niet wilde terugkeren naar Georgië omdat de regering pro-Russisch is en omdat hij beelden had gezien waarop te zien was hoe leerkrachten en leerlingen op school werden geslagen. Tot slot verwees hij naar de problemen die jouw ouders aanhaalden in het kader van hun eigen verzoeken. Op 27 november 2024 verklaarde het CGVS het verzoek van jouw broer niet-ontvankelijk. Hij ging hiertegen in beroep, maar de RvV verwierp het beroep op 9 april 2025.

Jij diende op 17 juni 2025 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Jij verklaarde dat je niet terug wilde naar Georgië omdat je je vrienden en voetbalploeg niet in de steek wilt laten.

Jouw moeder verklaarde in het kader van jouw verzoek dat je al goed bent geïntegreerd en denkt dat je je moeilijk zal kunnen aanpassen aan de Georgische samenleving. Hierdoor vreest ze dat je psychologische problemen zal krijgen. Tot slot zal je volgens haar niet veilig zijn omwille van de politieke mening van jouw ouders.

Ter staving van jouw verzoek legde je de volgende documenten neer: jouw paspoort, een kopie van jouw geboorteakte, een kopie van de huwelijksakte van jouw ouders, een kopie van een deelnameattest aan een karatewedstrijd en documenten met betrekking tot jouw voetbalcarrière in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit je dossier blijkt vooreerst dat je minderjarig was toen je je verzoek om internationale bescherming deed, en op het moment van je gehoor op het CGVS. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud verricht door een Protection Officer die gespecialiseerd is in het horen van minderjarigen, in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was en in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Ook werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Aan het einde van jouw persoonlijk onderhoud gaf jouw advocaat aan dat je mogelijks niet alle redenen voor jouw verzoek had gegeven (CGVS, p. 6). Bijgevolg werd in het kader van jouw verzoek eveneens jouw moeder K.A. (O.V. [...], CG [...]) gehoord. Zij was eveneens in de mogelijkheid om de nodige elementen ter ondersteuning van jouw verzoek kenbaar te maken, om opmerkingen te formuleren evenals stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Vooreerst verklaarde jij dat je niet terug kan naar Georgië omdat je je vrienden en voetbaltroef niet achter wilt achterlaten (CGVS, p. 5). Jouw moeder verklaarde eveneens dat je hier bent opgegroeid en dat je al goed bent geïntegreerd in België. Volgens haar weet je niets over Georgië, zou het moeilijk zijn voor jou om daar vanaf nul te beginnen en zou het moeilijk zijn voor jou om je aan te passen aan de Georgische mentaliteit en de Georgische maatschappij. Hierdoor zou je volgens haar psychologische problemen krijgen (CGVS, p. 7-9). Dergelijke aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer houden echter geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Hierbij kan opgemerkt worden dat je bij terugkeer op jouw ouders en andere familieleden ter plaatse (CGVS, p. 4) zou kunnen rekenen om meer te weten te komen over de gewoonten en gebruiken in Georgië om je op die manier te integreren.

Verder verklaarde jouw moeder in het kader van jouw verzoek dat je niet terug kan naar Georgië omwille van hun politieke mening. Ook jouw advocaat verwees naar het huidige politieke klimaat in Georgië en de moeilijkheden die jij mogelijks daardoor zou kennen om je te kunnen ontplooien (CGVS, p. 6; 7; 9). Hierbij dient opgemerkt te worden dat jouw ouders in het kader van hun tweede verzoek aanhaalden dat jouw moeder sympathisant en actief lid was van de Nationale Beweging. Jouw moeder verklaarde toen dat ze op televisie zag dat alle leden van de Nationale Beweging onder druk werden gezet. Het CGVS oordeelde dat het niet aannemelijk was dat jouw moeder zou worden gevisieerd omwille van haar politiek activisme.

Deze beoordeling werd door de RvV bevestigd in haar arrest van 10 juni 2024 inzake het tweede verzoek van jouw ouders (zie arrest RvV 308037 d.d. 10/06/2024, pagina 9-10). Het louter stellen dat jij problemen zou kennen omwille van de politieke mening van jouw ouders en dat je mogelijks moeilijkheden zal kennen omwille van het algemene politieke klimaat kan geenszins deze beoordeling wijzigen. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat jij problemen zou kennen omwille van de politieke situatie in Georgië.

Volledigheidshalve – met betrekking tot de problemen die jouw ouders aanhaalden met de moordenaar van jouw overgrootvader - dient vastgesteld dat het CGVS in het kader van hun eerste verzoek oordeelde dat zij er niet in slaagden hun vrees aannemelijk te maken. Bovendien werd geoordeeld dat uw ouders – indien ze zich toch bedreigd voelden – bescherming dienden te zoeken bij de Georgische autoriteiten. In het kader van hun tweede verzoek konden zij deze beoordeling niet wijzigen. Bovendien werd de beoordeling van het

CGVS bevestigd door de RvV in haar arrest van 10 juni 2024. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen in het kader van het eerste en tweede verzoek van jouw ouders werden genomen, verwijs ik graag naar hun beslissingen, waarvan kopieën werden toegevoegd aan het administratief dossier.

Jouw documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande beoordeling. Jouw paspoort en de kopie van jouw geboorteakte bevestigen louter jouw identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. De kopie van de huwelijksakte van jouw ouders bevestigt hun huwelijk. Uit de overige documenten blijkt dat jij al enige tijd voetbalt in België, dat je op dit moment actief bent bij de WU 11 van de voetbalclub Standard Luik en dat je deelnam aan een karatewedstrijd. Deze zaken worden niet in twijfel getrokken, maar deze documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande beoordeling.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jezelf rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 3 en 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van “*de nationale en de internationale beschermde kinderrechten*”, van het principe van behoorlijk bestuur, het vertrouwensbeginsel en de algemene zorgvuldigheidsplicht. Tot slot voert zij ook een beoordelingsfout van het CGVS aan.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt geen stavingstukken toe bij het verzoekschrift.

3. Juridisch kader

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, DOC 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: “*De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem*

het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, DOC 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Deze ‘eigen feiten’ in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk ‘nieuwe elementen of feiten’ te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, *“Practical Guide on Subsequent Applications”*, december 2021, p. 44).

4. Beoordeling

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen of rechtsbeginselen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen of beginselen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoekster zich beroept op een schending van *“de nationale en de internationale beschermde kinderrechten”*, maar niet *in concreto* verduidelijkt welke specifieke kinderrechten door de bestreden beslissing geschonden zouden zijn, noch op welke wijze deze geschonden zouden zijn.

4.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.3. Vooreerst, wat betreft de bijzondere procedurele noden, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende gesteld:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit je dossier blijkt vooreerst dat je minderjarig was toen je je verzoek om internationale bescherming deed, en op het moment van je gehoor op het CGVS. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud verricht door een Protection Officer die gespecialiseerd is in het horen van minderjarigen, in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was en in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Ook werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Aan het einde van jouw persoonlijk onderhoud gaf jouw advocaat aan dat je mogelijks niet alle redenen voor jouw verzoek had gegeven (CGVS, p. 6). Bijgevolg werd in het kader van jouw verzoek eveneens jouw moeder K.A. (O.V. [...], CG [...]) gehoord. Zij was eveneens in de mogelijkheid om de nodige elementen ter ondersteuning van jouw verzoek kenbaar te maken, om opmerkingen te formuleren evenals stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven in het verzoekschrift geen concreet en dienstig argument aan. Voor zover verzoekster zou insinueren dat de commissaris-generaal een psycholoog of een psychiater diende aan te stellen om een diagnose te stellen inzake haar psychologische toestand, benadrukt de Raad dat artikel 48/8, §1 van de Vreemdelingenwet in de mogelijkheid voorziet voor de commissaris-generaal om dit te doen, doch niet in een verplichting. De Raad merkt op dat verzoekster zelf geen enkel psychologisch attest aanreikt. Evenmin toont zij aan of werkt zij uit dat en op welke wijze een

onderzoek van haar (beweerde) psychologische problemen een beter licht hadden of zouden kunnen werpen op haar problematiek en vrees bij terugkeer naar Georgië. Waar verzoekster opwerpt dat ze mogelijks door haar jonge leeftijd (ze was 10 jaar oud tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS) en door haar (beweerde) psychologische toestand ontwijkingsgedrag vertoonde waardoor ze mogelijks niet al haar problemen aan het CGVS heeft kunnen voorleggen, wijst de Raad er op dat verzoeksters moeder eveneens werd gehoord en in naam van verzoekster diens asielmotieven uit de doeken kon doen. Verzoekster kan met dusdanig algemene en ongefundeerde beweringen, inzake dewelke zij niet de minste verdere duiding of precisering verstrekt, bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat haar (beweerde) psychologische problemen van zulke aard waren of zijn dat deze een bijzondere procedurele nood uitmaken of uitmaakten, om aannemelijk te maken dat er *in casu* en in haar hoofde bijkomende steunmaatregelen hadden of zouden moeten worden verleend. Dient derhalve te worden besloten dat verzoekster niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.4. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Op 27 februari 2020 dienen de ouders van verzoekster een eerste verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekster en haar broer als vergezellende minderjarigen werd ingediend. Op 30 maart 2021 beslist de commissaris-generaal tot de kennelijk ongegrondheid van deze verzoeken en wordt internationale bescherming geweigerd. Bij arresten nr. 262 239 en nr. 262 240 van 14 oktober 2021 wordt hun beroep tegen deze beslissingen verworpen door de Raad. Deze beslissingen van verzoeksters ouders zijn bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Op 30 juni 2023 dienen de ouders van verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekster en haar broer als vergezellende minderjarigen werd ingediend. Op 15 september 2023 verklaart de commissaris-generaal deze volgende verzoeken niet-ontvankelijk. Bij arrest nr. 308 037 van 10 juni 2024 wordt hun beroep tegen deze beslissingen verworpen door de Raad. Deze beslissingen van verzoeksters ouders zijn bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Op 7 juni 2025 dient verzoekster, als begeleide minderjarige, in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ze verklaart dat ze niet wil terugkeren naar Georgië omdat ze haar vrienden en voetbalploeg niet in de steek wil laten. Haar moeder verklaart in naam van verzoekster dat verzoekster al goed geïntegreerd is in België en dat zij zich bij terugkeer moeilijk zal kunnen aanpassen aan de Georgische samenleving waardoor haar moeder vreest dat ze psychologische problemen zal krijgen. Tot slot verklaart verzoeksters moeder dat Georgië niet veilig is voor verzoekster omwille van de politieke mening van haar ouders. Op 5 maart 2026 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk omdat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende pertinente vaststellingen:

“Vooreerst verklaarde jij dat je niet terug kan naar Georgië omdat je je vrienden en voetbalploeg niet achter wilt achterlaten (CGVS, p. 5). Jouw moeder verklaarde eveneens dat je hier bent opgegroeid en dat je al goed bent geïntegreerd in België. Volgens haar weet je niets over Georgië, zou het moeilijk zijn voor jou om daar vanaf nul te beginnen en zou het moeilijk zijn voor jou om je aan te passen aan de Georgische mentaliteit en de Georgische maatschappij. Hierdoor zou je volgens haar psychologische problemen krijgen (CGVS, p. 7-9). Dergelijke aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer houden echter geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Hierbij kan opgemerkt worden dat je bij terugkeer op jouw ouders en andere familieleden ter plaatse (CGVS, p. 4) zou kunnen rekenen om meer te weten te komen over de gewoonten en gebruiken in Georgië om je op die manier te integreren.

Verder verklaarde jouw moeder in het kader van jouw verzoek dat je niet terug kan naar Georgië omwille van hun politieke mening. Ook jouw advocaat verwees naar het huidige politieke klimaat in Georgië en de

moeilijkheden die jij mogelijks daardoor zou kennen om je te kunnen ontplooien (CGVS, p. 6; 7; 9). Hierbij dient opgemerkt te worden dat jouw ouders in het kader van hun tweede verzoek aanhaalden dat jouw moeder sympathisant en actief lid was van de Nationale Beweging. Jouw moeder verklaarde toen dat ze op televisie zag dat alle leden van de Nationale Beweging onder druk werden gezet. Het CGVS oordeelde dat het niet aannemelijk was dat jouw moeder zou worden gevisieerd omwille van haar politiek activisme. Deze beoordeling werd door de RvV bevestigd in haar arrest van 10 juni 2024 inzake het tweede verzoek van jouw ouders (zie arrest RvV 308037 d.d. 10/06/2024, pagina 9-10). Het louter stellen dat jij problemen zou kennen omwille van de politieke mening van jouw ouders en dat je mogelijks moeilijkheden zal kennen omwille van het algemene politieke klimaat kan geenszins deze beoordeling wijzigen. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat jij problemen zou kennen omwille van de politieke situatie in Georgië.

Volledigheidshalve – met betrekking tot de problemen die jouw ouders aanhaalden met de moordenaar van jouw overgrootvader - dient vastgesteld dat het CGVS in het kader van hun eerste verzoek oordeelde dat zij er niet in slaagden hun vrees aannemelijk te maken. Bovendien werd geoordeeld dat uw ouders – indien ze zich toch bedreigd voelden – bescherming dienden te zoeken bij de Georgische autoriteiten. In het kader van hun tweede verzoek konden zij deze beoordeling niet wijzigen. Bovendien werd de beoordeling van het CGVS bevestigd door de RvV in haar arrest van 10 juni 2024. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen in het kader van het eerste en tweede verzoek van jouw ouders werden genomen, verwijs ik graag naar hun beslissingen, waarvan kopieën werden toegevoegd aan het administratief dossier.

Jouw documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande beoordeling. Jouw paspoort en de kopie van jouw geboorteakte bevestigen louter jouw identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. De kopie van de huwelijksakte van jouw ouders bevestigt hun huwelijk. Uit de overige documenten blijkt dat jij al enige tijd voetbalt in België, dat je op dit moment actief bent bij de WU 11 van de voetbalclub Standard Luik en dat je deelnam aan een karatewedstrijd. Deze zaken worden niet in twijfel getrokken, maar deze documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande beoordeling.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent alsook draagkrachtig.

4.5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Verzoekster beperkt zich tot het poneren van een vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het op algemene wijze tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen geenszins weerlegt of ontkracht. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe zij echter in gebreke blijft.

4.6. Waar verzoekster in het verzoekschrift verwijst naar de vrees ten aanzien van de moordenaar van haar overgrootvader (die in het kader van het eerste beschermingsverzoek van haar ouders werd beoordeeld) en naar de vrees omwille van het politiek profiel van haar moeder (die in het kader van het tweede beschermingsverzoek van haar ouders werd beoordeeld), merkt de Raad op dat de beoordeling van deze verzoeken – waarin werd besloten dat haar ouders geen gegronde vrees voor vervolging of een ernstig risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maken – definitief is. Het louter verwijzen naar de problemen met de moordenaar van haar overgrootvader of het louter stellen dat zij problemen zal kennen omwille van de politieke mening van haar ouders en dat zij mogelijks moeilijkheden zal kennen omwille van het algemeen politiek klimaat kan geenszins deze beoordeling wijzigen. Aldus brengt verzoekster geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt aan dat huidig verzoek om internationale bescherming van verzoekster en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissingen die eerder in het kader van de beschermingsverzoeken van haar ouders werden genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van verzoekster gelden.

De door verzoekster in haar verzoekschrift aangehaalde recente ontwikkelingen in Georgië na oktober 2024 vermogen ook geen afbreuk te doen aan de beoordeling die tot stand kwam in het kader van de beschermingsverzoeken van haar ouders. Nergens blijkt uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier dat het louter hebben van pro-Europese sympathieën gelijk staat met systematische vervolging in Georgië en hieruit kan evenmin worden afgeleid dat het voor een minderjarige onmogelijk is om zich in Georgië te ontwikkelen, zoals in het verzoekschrift wordt voorgehouden. De algemene recente ontwikkelingen in Georgië kunnen in deze context – mede gelet op het voorgaande – dan ook niet gezien worden als een eigen feit in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster in het verzoekschrift betoogt dat het normaal is dat zij, gelet op haar jonge leeftijd en psychologische problemen, niet veel weet over de problemen van haar ouders, verwijst de Raad naar de vaststellingen onder punt 4.3. van het onderhavig arrest inzake verzoeksters psychologische toestand en herhaalt dat de beoordeling van de betreffende problemen van haar ouders hoe dan ook reeds vast staat.

Tot slot stipt de Raad aan dat het gegeven dat Georgië niet langer als een veilig land van herkomst wordt beschouwd, geen nieuw gegeven is daar dit reeds in het kader van het tweede beschermingsverzoek van haar ouders mee in overweging werd genomen. In arrest nr. 308 037 van 10 juni 2024 wordt in dit verband het volgende gesteld: *“Het gegeven dat Georgië niet langer staat vermeld op de lijst van veilige landen van herkomst, heeft enkel tot gevolg dat het verzoek om internationale bescherming niet kan worden behandeld overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken van personen uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet van toepassing is op hen.”*

4.7. Verder oordeelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeksters vrees voor aanpassingsproblemen bij een terugkeer naar Georgië louter uit gebrek aan kennis over haar land van herkomst op zich geen element is dat ressorteert onder de definitie van internationale bescherming. Eventuele aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer naar Georgië houden geen enkel verband met een gegronde vrees voor vervolging in verzoeksters hoofde, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer van verzoekster naar haar land van herkomst, dat zij op de leeftijd van vier jaar verlaten heeft, bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijke aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, betreft dit geenszins een intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zodoende geeft zulks in haar hoofde geen aanleiding tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Te dezen kan overigens worden opgemerkt dat verzoekster, heden tien jaar oud, bij een eventuele terugkeer op haar ouders en andere familieleden ter plaatse zou kunnen rekenen om meer te weten te komen over de gewoonten en gebruiken in Georgië en zich op die manier te integreren (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 4).

4.8. De door verzoekster neergelegde stukken, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, werpen geen ander licht op bovenstaande vaststellingen.

4.9. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoekster geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

4.10. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming in de zin van de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en de artikelen 3, 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

4.11. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en bijgevolg ook van de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en de artikelen 3, 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen terugleidings- of verwijderingsmaatregel in. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.12. De schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM, kan enkel dienstig worden aangevoerd wanneer de rechten vermeld in voornoemd artikel daadwerkelijk geschonden dreigen te worden. Onderhavige beslissing houdt enkel in dat het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard en houdt geen schending in van artikel 8 van het EVRM. De Raad wijst er te dezen op dat de bestreden beslissing er op geen enkele wijze toe strekt een inmenging in verzoeksters gezinsleven uit te maken, laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn. De bestreden beslissing strekt er immers op geen enkele wijze toe het gezinsleven van verzoekster te verhinderen of te bemoeilijken. Evenmin heeft de bestreden beslissing tot gevolg dat verzoekster feitelijk gescheiden wordt van haar familie. Het is pas op het ogenblik dat aan verzoekster daadwerkelijk een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt in het kader van onderhavige procedure dan ook niet dienstig aangevoerd.

4.13. Waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat zowel verzoekster als haar moeder op het CGVS werden gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid de vluchtmotieven van verzoekster uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.14. Gelet op het voorgaande toont verzoekster evenmin aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtzoekende gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de schending van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoekster toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Zij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

4.15. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht of een beoordelingsfout kan niet worden aangenomen.

4.16. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juli tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

D. D'HONDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

D. D'HONDT

V. HOEFNAGELS